

lige for en miljøskade, hvorledes og på hvilket grundlag afgørelser om sikkerhedsstilling skal træffes, om regulering af sikkerhedens størrelse og om efterfølgende trinvis frigivelse m.v..

Til kapitel 3

Til § 20

Efter bestemmelsen skal miljøministeren påbyde den ansvarlige at klarlægge, hvordan følgerne af miljøskaden eller den overhængende fare for en miljøskade afhjælpes eller forebygges. Ministeren kan i den sammenhæng påbyde den ansvarlige at give alle oplysninger, som har betydning for vurderingen af miljøskaden eller den overhængende fare for en miljøskade. Dette gælder også oplysninger, som kan have betydning for vurderingen af en forværring af miljøskaden eller en forøgelse af den overhængende fare for en miljøskade, som ministeren har fået kendskab til efter underretning i henhold til lovforslagets § 28 eller på anden vis.

Det følger af bestemmelsen, at den ansvarlige kan påbydes for egen regning at foretage nærmere undersøgelser m.v. Hermed kan oplysninger om miljøskadens eller den overhængende fare for en miljøskades omfang og karakter, naturressourcernes tilstand i øvrigt og lignende blive belyst med henblik på stillingtagen til omfanget af den nødvendige forebyggelse eller afhjælpning, som skal påbydes efter bestemmelserne i lovforslagets § 22 og § 23. I påbuddet kan stilles krav om tilstedeværelsen af en særlig dokumenteret ekspertise med henblik på at sikre kvaliteten af undersøgelser eller forslag til afhjælpende foranstaltninger. Besidder den ansvarlige ikke denne ekspertise – hvad der ofte kan tænkes at være tilfældet – indebærer dette et krav om, at den ansvarlige indhenter den nødvendige ekspertise udefra.

Bestemmelsen er formuleret som en pligt for myndigheden til at udstede påbud af hensyn til en korrekt direktivimplementering. Direktivet forholder sig imidlertid ikke til forvaltningsretlige og andre forhold, der indebærer, at et påbud ikke kan udstedes, men antages heller ikke i almindelighed at være til hinder herfor, dog med forhold for de evt. afvigelser, der kan følge af særlige EU-forvaltningsretlige regler.

Miljøministeren skal vejlede den ansvarlige om, at denne ikke er forpligtet til at afgive oplysninger, hvis ministeren vurderer, at ministeren er inden for området af § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Hvis den ansvarlige ikke frivilligt giver oplysninger,

kan myndigheden selv fremskaffe oplysningerne på den ansvarliges regning efter den foreslåede § 35.

I de tilfælde, hvor § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter finder anvendelse, vil oplysningspligter ophøre med at gælde. Det vil være tilfældet, når myndigheden har en konkret mistanke om et strafbart forhold, også selv om forholdet endnu ikke er meldt til politiet, eller der er truffet beslutning herom. Som et eksempel kan nævnes en situation, hvor der er udstedt påbud om afhjælpende foranstaltninger efter bestemmelserne i lovforslagets § 23, og der opstår efterfølgende mistanke om, at påbuddet ikke er blevet opfyldt, trods den ansvarliges oplysninger om, at dette skulle være sket. På baggrund af denne mistanke kan der være behov for at udstede et påbud om undersøgelse af naturressourcens faktiske tilstand, og i denne situation vil § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter kunne finde anvendelse. Ovennævnte gælder dog ikke, hvis de pågældende oplysninger ikke kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse. Der henvises endvidere til Miljøstyrelsens vejledning nr. 7, 2005 om anvendelse af retssikkerhedsloven på miljøområdet.

Det forventes, at miljøministerens beføjelse efter bestemmelserne i § 20 vil blive delegeret til de lokale miljøcentre under Miljøministeriet.

Til § 21

Efter forslaget i stk. 1 skal miljøministeren ophøre med at behandle sagen efter bestemmelserne i dette lovforslag, hvis det under ministerens behandling af sagen viser sig, at miljøskaden, eller den overhængende fare for en miljøskade med overvejende sandsynlighed ikke kan være forårsaget af den, der var adressat for og blev anset som ansvarlig efter myndighedens afgørelse, jf. § 2. Der er således ikke tale om, at miljøministeren kan underkende en truffet afgørelse. De nye oplysninger kan være fremkommet som følge af en påbudt undersøgelse efter § 20 eller på anden vis. I så fald må tilsynsmyndigheden efter reglerne i den pågældende generelle lov træffe afgørelse om, hvorvidt der er en anden, der er ansvarlig efter reglerne om miljøskader og overhængende fare for miljøskader.

Bestemmelsen findes nødvendig, da en sag om en miljøskade eller overhængende fare for en sådan miljøskade i mange tilfælde vil være overgået fra en anden myndighed til miljøministeren som følge af, at der træffes afgørelse om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, og hvem der er ansvarlig herfor.